

Σχόλια. Ποῦσιν.] ὁ Διόνυσος φοβούμενος λέγει, Α λαμβάνει γῳ διόνυσος πώλη χεῖρα τοῦ Εαυθίου καὶ φροστίδην εἰς τὸ φρωτόν. ὃ τίθηστι πούγιον τὸ αὐτόν μονον πώλη χεῖρα φροσήγαγες, πήγοντας τὸ φρωτόν.

Πῶς δειλός, δές πει απογνανήτησά σε;
Οὐκονέπερ τῷ ταῦτῃ εἰργάσατο εἰπό. Εαυθ.
ἀλλὰ τῇ;

Δι. Κατέκειτο αὐτὸς φραγνόμορφός, εἰπερ δειλός
λέ.

Εγὼ δὲ αἰκεσίων, καὶ φροσέτος ἀπεψισάμενος.
Εαυθ. Αισφείδης γάρ οὐ πάσειδον. Δι. οἴμα τῇ
Δίᾳ.

Σὺ δὲ ἐκέδεισας τὸ φόρον τῷ ρυμάτων,
Καὶ Τάξις ἀπειλέσσεις; Εαυθ. οὐ μέτρον, οὐδὲ
φέρνησα.

Δι. Ιδί τινος ἐπειδὴ ληματᾶς, καθνερεῖθεν εἶ,
Σὺ μὴ γλυπτὸς γάρ, τὸ ρόπαλον τυπὸν λαβών,
Καὶ τὴν λεοντίνην, εἰπερ ἀφοβόστηλαχθεῖ.

Εγὼ δὲ ἐβούλευομενοφέρεις ἐν τῷ μέρει.
Εαυθ. Φέρε δὴ Τάξις ἀυτόν. οὐδὲ, ἀλλὰ ταε-
σέον.

Καὶ βλέψον εἰς τὸ Ηρακλειοχανθίαν,
Εἴ δειλός εἴρεμαι, καὶ τοῦτο τὸ λῆμα ἔχων.

Δι. Μὰ δέ, ἀλλά ἀληθῶς οὐκ Μελιτης μετα-
γίας.

Φέρε τινα, ἐγὼ ταῖς φέρμασι ταῖς φέρμασι ταῖς.

*Qui spongiam petui? nunquam alius idem
Fecisset. XA. quid igitur? BA. hic accubuissest ut
tique,*

*Et olfeciisset, an meticulosus siem:
BA. At ego surrexi insuper, atque abstensi nates.
XA. Animosè, per Neptunum. BA. ita opinor,
per Iouem:*

*Ant tu strepitum verborum, atque has graues
minas*

*Non extimisti XA. non: neque huins astimo.
BA. Age nunc, quoniam ita superbis, & animo-
sus es:*

*Sis tu, quod ego sum, & hanc clauam sumas
C tibi,*

*Et hæc Leoninam, siquidem tam impavidus es.
Ego vero in hac re baiulus tibi nunc ero.*

*XA. Cedò ea mihi celeriter: non ausim, sed meo
Mose est gerendus hero. Nunc uero, ad me respice,
Herculeum Xanthiam, an timidus fuero; & tu
Similem habuero animum? BA. non per louem:*

Sed ex

D Melite eris mastigia, age tollam hæc stragula:

Σχόλια. Πῶς δειλός.] Δειλός είμι ἡγώ ὅτι ἥτισται
σε απογνανήν. Θαυμάζων δέ τοῦτο λέγει ὁ Διόνυσος έαυ-
θ. ὅτι εἰς ἄν δὲ λαλος ἥτησε σε τὸ Εαυθία απόγνον. ἀλλά
ἐστιποσεν ἄν. τοῦ γῳ δειλοῦ τὸ σιωπῆν οἰκεῖον, οὐ θα-
λαλεῖν. Τὸ δὲ ἡγώ ἡ μόνον κατ' ἔρωτιν, η κατ' ὄμαλοισμόν
μέχεται τοῦ δειλός. Οσφραγνόμορφος.] οἱ γῳ ἵστοι φύσου
ἔμλυμοις ὀσφρίσει τὸ πόνον απαντοσιν. δὲ τὸ πόνον αὐ-
τοῖς ἐν καρδίας γίνεται. Απεψισάμενος.] κατεμαζά-
μενος. δέ τοῦτο λέγει οὐτι, τὸ ἐκμάσαν, καὶ εἰς Πλούτωνα.
Δέ ποιμένα δὲ οὐ λίθοις.] Ιδινων.] τὸ δέ τοῦ αὐτοῦ τοῦ
ἄγε, σιωπωνυμένος γῳ τὸ δεῦρο. δὲ σιμάνεις καὶ τὸ ἄγε.
Ληματίδες.] ληματίδες τὸ φρόνημα. ληματίδες οὐδὲ μέρα
φρονεῖς. γράφεις.] οὐδὲ ληματίδες χωεῖς τοῦτο. δέ τοῦ μεγα-
λόφρων Σιχυρός. Αφοβόστηλαχθνος.] αφοβός. ἐπειδὴ
τοποὶ ὄφεις οὓς φασιν ἐν Τάξις απλαχνοῖς έξιν. ὅτι δὲ καρ-
δίαιαν τοῖς απλαχνοῖς. οὐδὲ ληματίδες γίνεται. Φέρε
δὴ Τάξις.] οὐδὲ αμώμος φιστον δέρειται λέγειν. ἀλλὰ τοῦτο
διδόναται οὐταντεύσα, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλην θεμό-
νυμοι αὐτός. Εἰς τὸ Ηρακλειοχανθίαν.] αὐτὸς Εαυ-
θίας ἐκμαλεῖτο. δέ τολμήσατο ἡ ὄπλα Τάξις Ηρακλέους εἰ-
χεις. συμμιγνύεις οὐδὲ δέσμον, οὐτον Ηρακλειοχανθίαν.
Οὐκ Μελίτης μαστιγίας.] αὐτὸν τὸ Ηρακλέης Ηρακλῆς
η γῳ Μελίτη δημόσιος τὸ Αθηναῖς, εἰς γέμισθη Ηρακλῆς Τά-

μικρὰ μυστήσαι. ἔτι δὲ εἰπεῖ Ε Ηρακλέους ιερόν. ἐκλανθι-
τὸ δέ τον Μελίτης νύμφης, γέμισθη Ηρακλῆς μαστιγίας ἢ
ώς τορὸς δούλου. τοῦτο δὲ τὸ πώλην ιστονοιαν σκάπτει, δηλῶ
εἰ Μελίτη έξιν θηραφείσατον Ηρακλέους ιερὸν ἀλεξίπα-
πον. δέ το Εαυθίας ἀντιμετείληφε τὸν Ηρακλέους σκυνεῖν.
τὸ δὲ τον Ηρακλέους ἀγαλματέρην ἐλαδόν τὸ ἄργειν,
τοῦ μηδασκάλου φειδίου. οὐδὲ ίδιρυσις ἐγένετο καὶ τὸ με-
γαν λοιμόν. δέ τον καὶ ἐπάνθετο οὐ νόσος, τολλῶν ἀνθρώ-
πων δοπλαλυμόνων. Απολλώνιος δὲ οὐ κακός οὐδονεοῦ-
δαρφος, Τὸν μωμοδειδετήν τινα, οἵτως δηλότη πρήξει, δηλῶ
το τὸν ὀνομασθόν. οὐδίγιον πορτέρον εἰρεῖθαι Καλλίας γῳ
διιστονίκου, οὐ Μελίτη φύει. παρεκάθει τὸ αὐτὸν ἀμάρτη
Ηρακλεῖ. ἀμάρχενάσαν δηλῶ λεοντῆν τὸ μάχαις γεν-
δαγ. οὐδὲ τοις ὀπίσω πιάθου λεοντῖν ναυμαχεῖν ἐντρα-
μένον. ἐπεὶ εἴη σόντως δηλῶ Ηρακλέα αὐτέφερε, Τί μᾶλ-
λον εἴστε τὸ δέ τον Μελίτης. Ε μὴ εἶ ἀλλοι δημόσιοι. παντε-
χοῦ γῳ Ηρακλέα θηραφεῖ. σινθέτε τούχοις οὐτοι λέγειν
δηλῶ θεᾶν, οὐκ Μελίτης. ἀλλὰ δὲ οὐ Μελίτη. οὐδὲ Ζεὺς οὐ Ο-
λυμπία. δηλῶ εἰ δηλῶ πράτων, οὐ Μελίτης. οὐδὲ Ιοῦς. εἰ Κο-
λωνῶν. πῶς δὲ καὶ παλαιότερον εἴδει. Αεισοφάνους τὸ ἄ-
γαλμα, εἰ αἰκατάζοντος τοῦ λοιμοῦ δημόσιον. ζεδόν γαρ
μειραπίσκοπον δηλῶ πάπτετο δηλῶ αὐτόνων.

G ACTVS II. SCENA

secunda.

FAMVLIA PROSERPINÆ, BAC-
CHVS, XANTHIAS.

Trimetri.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ,
Σκηνὴ δευτέρα.ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ,
ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

Τείματερι.